Messilastest.

Möda läinud suil tullid mitto messilaste piddajad ja kaebasid, et nende linnud ei tahha heita egga siggida, palluſid, et piddin watama tullema. Agga iggas kohtas, kus käisin, näggin, et mitte messilastel, waid perremehhel süüd olli, ja et nemmad mitte nenda ei olnud teinud, kuida „Põllomehhe ait" ramato sees 62 kunni 64 lehhe külje peäl selle polest öppetakse.

Mitto lindude piddajad ei raatsi ommale sedda ramatut osta, ja on omma sitkusse sees ni immelikkud, et enneminni igga aasta monda mitto perret raisko laskwad minna, kui et monned koppikad raatsiks kullutada öppetusse ramato eest — omma kahjo.

Monnel on ka se ramat, ja teeb ühhe asja selle järrele, agga kümme teist jättab teggematta, — siis on ommeti jälle teik raiskus. Igga assi tarwitab omma arro. Sest sedda lindude piddajad ei woi ollagi, kelle linnud wanna modi piddades teik korra pärrast heitwad — ja kui se ka peaks ollema, siis se üks immelik juhtuminne, ükskord, agga — teine aasta wõttab sedda jälle kassudega taggasi.

Kui lindude piddaja lindudest kasso peab leidma, siis peawad nemmad warra heitma. Agga warrane heitminne tulleb perremehhe enese hole läbbi: On pu wägga öhhuke, praggusid täis, wähhäste kasse tohto ja kitsas kiwwi üllewel otsa peäl, et wihma wessi sisse peäseb, pu pohhi al wasto maad ehk ka lai kiwwi al, et sippelgad ja massakad neile tülli teggewad, siis lähhäb nisugguse pu heitminne hilliseməks. — Kui linnud ei heida siis ikka üks wigga neil on. Öhhukeste ja praggudega pude sees lähhäb nende haudumine kewwade raisko: nored emmad sawad keigeennamiste ö külmade läbbi, mis pu sisse aiab, otsa, ja seisab siis mitto korda walmis perre wäljas pu peäl ja ei heida enne kui uus emma jälle hautud. Monni arwab neid rikkutud ollewad, egga moista arwata,